

MOŠKA IN ŽENSKA ENERGIJA V DUŠI IN TELESU

Duše so bile najprej samo energija in niso imele spola. Sčasoma so se nekatere duše bolje počutile v ženskih telesih in nekatere v moških, zato so se večkrat inkarnirale v telesih enakega spola. S številnimi inkarnacijami se je tako energija duše postopoma uravnala in postale so duše z žensko in duše z moško energijo. Duše vedno stremijo k samouresničitvi, kar za njih predstavlja popolnost, to pa najlažje dosežejo v odnosu s sorodno dušo.

Marsikdo iz različnih vzrokov v življenju ne sreča sorodne duše. A obstajajo še druge možnosti. Kjer med dvema vlada velika ljubezen, eden drugemu predata delčke svoje duše, delčke svoje popolnosti in sta večno povezana. Tako ostane v moški duši delček ženske energije in v ženski duši delček moške energije. Z reinkarnacijami sprejme duša ta delček za svojega, vseeno pa ostane nekoliko izoliran od celote, saj nosi drugo vibracijo. Ob inkarnaciji duše v telo se razmerje energije v duši prenese na fizično telo. Torej dobivamo v fizičnem telesu enako razmerje moške in ženske energije kot ga ima duša. Večinoma imajo moški 100% moške in ženske 100% ženske energije, zgoraj omenjeni primeri pa v sebi nosijo nekaj procentov energije nasprotnega spola.

Ženske s 100 % žensko energijo so bolj družinske, osredotočene na družino, dom in otroke. Niso individualno usmerjene. Moški s 100 % moško energijo so bolj dominantni, trdni, močni, notranje usmerjeni. Tisti moški, ki imajo v sebi nekaj odstotkov (2 – 3 %) ženske energije, so bolj čustveni, nežni, zunanje usmerjeni, lažje izražajo čustva, so bolj ranljivi. Ženske z nekaj procenti moške energije so bolj dominantne, usmerjene vase, predvsem pa bolj individualne.

Ljudje z eno vrsto energije se lažje sprejemajo, saj ne izstopajo iz splošnih standardov.

Včasih prihaja do tega, da ženske z nekaj procenti moške energije okoli sebe zgradijo čustveni obroč in dajo na prvo mesto kariero, svoje potrebe in želje. Zanemarjajo čustveno srečo za dosego svojih ciljev. Ko pa pride trenutek resnice in se ta obroč lahko podre, prihaja do notranjega nemira in do zelo stresnih situacij. Takrat ima taka oseba možnost podreti napačne temelje in začne graditi svojo prihodnost na novih temeljih.

Ženske s 100% žensko energijo so bolj čustvene, lažje pokažejo in izražajo svoja čustva, a so tudi bolj ranljive. Če pride do situacije, da so čustveno prizadete, razočarane, ranjene, se začnejo zapirati vase in izgubljajo stik s seboj. Na zunaj ne izražajo čustev, izgubijo zaupanje tako vase kot tudi ne dajo priložnosti drugim. Potlačena čustva, travme in strahovi znižujejo vibracijo notranjih organov, kar pripelje do neprečiščene notranje energije. Istočasno se zapira grlena čakra, ščitnica prehaja v nezaželeno delovanje. To vpliva na druge žleze in organe, predvsem na jetra, poslabša se presnova, povečajo se jetrni encimi, poveča se kopičenje maščob v predelu trebuha, poslabša se razpoloženje, poveča se utrujenost. Neprečiščena notranja energija je dodatna ovira za željeno delovanje žlez, saj v nečisti energiji ne morejo optimalno delovati. Kot posledica zapiranja čakr zaradi zgoraj omenjenih razlogov in zaradi nizke in neprečiščene notranje energije, se žleze najprej tam, kjer so zaprte čakre, začnejo umikati v nezaželeno delovanje, kar sčasoma škodljivo vpliva na celotno hormonsko sliko. To vodi v še večje hormonsko neravnovesje in izgubo stika s seboj. Če se taka oseba navzven dela srečno, prihaja do vedno večjega razkoraka med notranjo in zunanjo samopodobo, kar predstavlja ugoden teren za razvoj psihičnih težav.

Rešitev za ponovno vzpostavitev hormonskega ravnovesja je obraten proces. Začnemo izražati svoja čustva, povemo kaj nas moti, predelamo stare zamere in potlačena čustva. Predvsem z delom na sebi, samosprejetjem in odpuščanjem. Zelo pomaga tudi meditacija, kadar je pravilno izvajana. Pomeni, da se z našimi mislimi povežemo z izvorom svoje duše v duhovnem svetu, torej duhovnim vodstvom. Ta povezava bo preko čakr prinašala svetlobo v naše telo, prečistila energijo notranjih organov in v čisti notranji energiji se bodo žleze postopoma vrnile v željeno delovanje ob istočasnem delu na sebi opisanem zgoraj.

Moški, ki ima nekaj odstotkov ženske energije, včasih ne more sprejeti tega delčka sebe in se pretvarja, da je bolj močat kot v resnici je. Bolj kot se pretvarja in trudi dokazati, da je nekaj kar ni, bolj se oddaljuje od samega sebe. Tudi te drugačne delčke sebe je potrebno sprejeti, sicer bomo imeli težave vse življenje, v ekstremnih primerih pa lahko pride tudi do psihičnih motenj in težav, ko se notranja in zunanja samopodoba začneta ekstremno oddaljevati ena od druge.

Notranja samopodoba je to, kar smo v resnici, zunanja pa kar na zunaj izražamo. Veliko ljudi je navzven precej drugačnih, kot so v resnici, še bolj je ta razlika izražena pri ljudeh, ki imajo v duši nesorazmerje energij. Zaradi strahov in vzorcev kakšni bi morali biti, da bomo dobri, da nas bodo drugi imeli radi, nas bodo sprejeli, se začnejo ljudje na zunaj predstavljati bistveno drugačne kot v resnici so. Bojijo se, da to, kar v resnici so, ni dovolj dobro, da bi jih kdo imel rad ali da bi bili sprejeti v okolici, da nimajo pravih vrednot, samozavesti, notranje trdnosti.

Bolj kot se notranja in zunanja podoba odmikata in razhajata v ekstreme, bolj se približuje meja, ko lahko nastopijo psihične motnje. Čeprav je lahko taka oseba navzven videti kot posebej, se preko izražene motnje osvobodi pretvarjanja, nastopi pa notranji mir, saj se notranja in zunanja samopodoba izenačita.

Seveda je še veliko drugih razlogov zakaj nekdo izgubi stik s seboj. Stres, pritiski, čustvene travme, potlačena čustva, čustvena ranjenost, hormonsko neravnovesje, bolezni ... Vse to povzroča, da se

nekdo začne obnašati drugače in nenavadno, izgublja stik s seboj in ne zna izražati svojih čustev situaciji primerno.

Zakaj pa tlačimo čustva vase, prenehamo navzven izražati svoja čustva, težav ne rešujemo sproti? Predvsem iz razloga, ker je to takrat najlažje. Mogoče se ne počutimo dovolj dobre in močne, da bi težave razrešili sproti, mogoče mislimo, da bomo zavrtnjeni, če bomo izrazili svoja čustva. Seveda pa se vse kar tlačimo vase, prej ali slej obrne nazaj proti nam. Priplava na površje takrat, ko najmanj pričakujemo.

Zakaj se je taki osebi tako težko vrniti nazaj v klasično življenje? Pri že izraženih psihičnih motnjah se duša umakne, postane pasivna, ker želi predelati neravnovesje na duhovni način, saj vidi, da v telesu očiščenje ni mogoče. Duša ostane pasivno v telesu, aktivno pa ne deluje v dovajanju energije fizičnemu telesu, uravnavanju čaker,... Ker se duša umakne, se psihične motnje težko pozdravijo, saj te osebe nimajo več duhovne podpore. Smisel življenja je v simbiozi duše in telesa. Duhovna podpora nam takrat daje moč in popolnost, ki je brez sodelovanja duše nimamo. Takrat ostanemo samo na fizični energiji.

Depresija je umiranje notranje energije, ki ne stremi k življenju v popolnosti, ampak bolj k nasprotju. Takrat ne izražamo svojih čustev, izgubili smo stik s samim seboj, stik z življenjem, stvari vidimo negativno, črnogledo. Nastane tudi kot posledica potlačene žalosti iz preteklih dogodkov.

Rešitev za psihične motnje, ki so že izrazito izražene, je, da najprej prepoznamo in razumemo težave in začnemo proces samospregledanja, ljubezni do sebe, odpuščanja, dela na sebi skozi duhovno in osebnostno rast. Na tak način se to neravnovesje predela skozi povsem naraven proces ljubezni do sebe in samospregledanja. Kjer je vzrok delček nasprotne energije, je del procesa seveda tudi to, da ta oseba prepozna delček nasprotne energije v sebi, ga sprejme kot svojega in ga vzljubi, nato pa ga preko duhovnega vodstva preda v svetlobo, kjer bo duhovni svet poskrbel, da se bo prečistil in našel svoje mesto v svoji izvorni energiji, zadeva pa bo tako sanirana. Delček gre v svetlobo, ko se oseba sprejme, duša pa se takrat spet aktivira.

Ti procesi življenja potekajo z namenom, da se oseba zave in prepozna te delčke v sebi, jih sprejme kot popolnost in ponovno vzpostavi ravnovesje.

Kako lahko pomagamo takim osebam? Tako, da jih poslušamo, razumemo in jih sprejemamo. Občutek imajo, da niso razumljeni in sprejeti v družbi, ker se tudi sami ne sprejemajo in ne razumejo. Več kot se bremenilnih dejavnikov uskladi in sešteje, močnejše se motnja izrazi. Duhovni pogled na možnost razvoja psihičnih motenj lahko poda nov vpogled in olajša postopek saniranja motenj oz. težav. Stvar posameznika in njegove odločitve pa je, koliko in na kakšen način bo deloval. Odgovornost mora prevzeti vsak zase, žal pa je večina pripravljena na spremembe šele takrat, ko so stisnjeni v kot.

Duhovnost nam da moč in pogum, fizične korake pa moramo narediti sami. Iti moramo čez vzorce, ki so nam jih dali starši, šola in okolje, ter postati odgovorni za svoja dejanja. Ko nam to uspe, se aktivira sreča, notranja moč se poveča, stik s samim seboj prinaša večjo duhovno pomoč. Ko fizično doživimo neko preizkušnjo, ki je v skladu z dušnim načrtom, bo duša dobila iz konceptualne tudi izkustveno zavest.

Sandi Dolinar, www.meditacija-sandi.com www.deleroi.si